

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 137, Έτος 13ο, Οκτώβριος 2007

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ '40

Κάποιοι «από μας» δεν θέλουν παρελάσεις! Και κάποιοι «απ' τους άλλους», μάς ρωτάνε ποια από τις δύο εθνικές επετείους θα θέλαμε να καταργήσουμε!

Η Αξία, η Θυσία και η γνήσια Ελευθερία είναι σκέπη της ζωής και μπορεί ο καθένας να διαμορφώσει το έδαφος που πατά όχι όμως να ορίζει και τον ουρανό που τον σκεπάζει.

Τα κεραμίδια αυτού του κόσμου έφτιαξαν μαστόροι ικανοί, και δεν μπορούν να τα χαλάσουν τα μερεμέτια νάνων. Αξίες, θυσίες και ματώβρεχτες Ελευθερίες είναι από άφθαρτα υλικά οικοδομημένες και δεν μπορούν να κατεδαφιστούν. Μπορούν όμως σαν θέλουν οι άνθρωποι να τα σβήσουν από την μνήμη τους, εάν δεν ταιριάζουν με τα γούστα τους και με τον κάλπικο παράδεισό τους. Μπορούν, δηλαδή, να αλλοιώσουν τον εγκέφαλό τους έτσι, ώστε να μην σχετίζεται με την πραγματικότητα.

«Κανόνια σιδερόχρτα που βούλιαζαν στη λάσπη, ακάματα εσπρώχονταν από ψυχές και χέρια.

Οι ξιφολόγες άστραφταν και οι κραυγές που «αέρα» αντιλαλούσαν στα βουνά, επάλευαν τον θάνατον την παγερή φοβέρα!

Δεν ημπορούν να ξεχαστούν, απ' όσους έχουν νιώσει, κάτι παρόμοιο στη ζωή. Έστω κι αν λίγο στην ψυχή τους έχουνε ματώσει.

Οι μνήμες ειν' αζέχαστες πάντα ζωντανεμένες, ξεπέρασαν τα εφήμερα με τ' άδντα δεμένες.

Ποιος ειν' αυτός που θα μας πει πως τέλειωσαν οι μέρες του '40, πως αρκετά τις ζήσαμε σημαιοστολισμένοι; Χωρίς αξίες άφθαρτες τι ουρανός μας μένει;

Της λευτεριάς το τίμημα είναι χαρά κι οδύνη, μα (Συνέχεια στη σελ. 2)

ΙΔΡΥΣΤΕ ΠΑΝΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Αναδημοσίευση από την εφημερίδα «Επάλξεις», αρ. φύλλου 543, 1-10-07)

Γνωστή είναι, αγαπητοί μας αναγνώστες, η προσφορά του κοινοτικού θεσμού στην επιβίωση και πρόοδο του ελληνισμού ανά τους αιώνες. Κλασσικό παράδειγμα οι ελληνορθόδοξες κοινότητες κατά τα μαύρα χρόνια της τουρκοκρατίας. Σ' αυτές ο παπάς, ο δάσκαλος και η δημογεροντία φρόντιζαν και τον κατακτητή να καθησυχάζουν και τους χριστιανούς να προστατεύουν και την συνοχή και πρόοδο των μελών της κοινότητας να εξασφαλίζουν, με αποτέλεσμα ο Ελληνισμός να ανθή οικονομικά και πολιτισμικά.

Την προσφορά αυτή των ελληνορθόδοξων κοινοτήτων στην πρόοδο του έθνους και στην προετοιμασία και την διεξαγωγή του απελευθερωτικού αγώνος του 1821 την γνώριζαν οι εκπρόσωποι των ξένων συμφερόντων στην Ελλάδα, γι' αυτό μόλις οι Βαυαροί ανέλαβαν την διακυβέρνηση της χώρας μαζί με την υποταγή της εκκλησιαστικής διοικήσεως στην κρατική εξουσία προέβησαν και στο ανοσιούρημα της καταργήσεως των κοινοτήτων, ώστε τα πάντα να κυβερνώνται από την κεντρική κρατική εξουσία.

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος, κατανοών την έλλειψη κοινωνικής συνοχής στα χωριά, ξαναϊδρυσε αμέσως μετά τους Βαλκανικούς αγώνες το θεσμό των κοινοτήτων, αν και με περιορισμένες ευθύνες. Οι κοινότητες αυτές, παρά τις λίγες δυνατότητες που είχαν, κατάφερναν εν τούτοις να συμβάλουν στην κοινωνική συνοχή, στην ίδρυση σχολείων, στην κατασκευή γεφυρών, στην διάνοιξη κοινοτικών δρόμων,

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Καταφυγή στις ελληνικές ρίζες

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης της αγοράς, στην καταναλωτική κοινωνία, στο στρόβιλο της αλλοτρίωσης, ξεπροβάλλει θετικά μια στροφή των νέων στις ρίζες του πολιτισμού μας, μια στροφή σ' ένα πνεύμα που μας κρατάει ζωντανούς ως τόπο. Είναι το αντίρρευμα που αναζητά να κρατηθεί, να μην παρασυρθεί, ν' ανακαλύψει την Ελλάδα που υπάρχει μέσα του για μια ανασύνταξη της ψυχής και του ελληνικού πνεύματος. Νοσταλγεί τις ελληνικές παραδόσεις που έχουν βαθιές ρίζες και κρατούν την οικογένεια και την κοινωνία μέσα από αιώνιες αξίες του ελληνορθόδοξου πολιτισμού.

Και αυτό το αντίρρευμα ξεφυτρώνει από τα νιάτα, φιλτραρισμένο, αποβάλλοντας

τα αρνητικά στοιχεία (δεισιδαιμονίες, θρησκευτικούς φανατισμούς και ξενόφερτους μηδενισμούς). Ονειρεύονται μιαν άλλη κοινωνία μέσα από το διάλογο, μέσα από την κρίση της οικογένειας και της κοινωνίας, ανυπαθύνοντας τον ξενόφερτο θόρυβο και τον κατευθυνόμενο αφελληνισμό από τα Μ.Μ.Ε. με την γκρίζα τηλεθέαση της διαφθοράς και της πολιτιστικής βαρβαρότητας. Άρχισαν οι νέοι να αντιλαμβάνονται την υποκρισία και τον φαρισαισμό αυτών που διαμορφώνουν την κοινή γνώμη. Γι' αυτό απέχουν από τις κομματικοποιήσεις, απεχθάνονται τους οπαδούς και αναζητούν τους πολίτες, αυτούς που βιώνουν την ελευθερία και τη δημοκρατία μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση μάς θέλει Έλληνες και όχι αλλοτριωμένους.

Η Ελλάδα ανήκει πραγματικά στη «Δύση» μόνον εφόσον ανήκει πραγματικά στους Έλ-

ληνες. Άλλο τι επιδιώκουν τα ξένα συμφέροντα, αφού διαφαίνεται επιβουλή κατά του ελληνισμού μας. Μια υγιή κοινωνία τη σέβονται και την εκτιμούν όλοι, ενώ τη διαβρωμένη κοινωνία την υποτιμούν και την εκμεταλλεύονται, αφού δεν έχει ανπισώματα ν' αντισταθεί. Αυτό ας το έχουν υπόψη τους οι Έλληνες. «Στο άριστο πολίτευμα, στην αληθινή δημοκρατία, πολίτης είναι εκείνος που άρχει και άρχεται, αποβλέποντας αποκλειστικά στην έντιμη ζωή» (Αριστοτέλης «Πολιτικά»).

Αντιλαμβάνονται οι νέοι ότι βάλλεται ο ελληνισμός εκ των έσω ακόμη και η παιδεία έχει χάσει τον προσανατολισμό της. Υποβαθμίζονται οι ελληνικές αξίες. Κάθε τι ελληνικό υποτιμάται ως αναχρονιστικό. Και μετά ζητάμε από τους νέους αξιοπρέπεια, δημοκρατική συμπεριφορά και αγωγή ακόμη και

(Συνέχεια στη σελ. 3)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ '40

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

όποιος μπαίνει στο χορό τα βήματα και τον ρυθμό η μουσική του δίνει.

Μας λείπει το φιλότιμο εμπρός να κινηθούμε δυο βήματα να κάνουμε μήπως και ζεσταθούμε.

Ποιος θα μας σπρώξει με ορμή να ξαναθυμηθούμε το πρωινό που σάλπισε όλοι να ενωθούμε και πάντες μ' ενθουσιασμό στις γειτονιές να βγούμε;

Δεν ειν' αστείο ο θάνατος, ούτε και πανηγύρι, κι όμως πανηγυρίζαμε, ξεκάνοντας το φασισμό στις μέθης το ποτήρι.

Τι μας μεθούσε δύναμη; Τι μας τροφοδοτούσε με ζήλο και μας ύψωνε σε νέφη ζωηφόρα;

Μυστήρια ήταν εώθηση, αόρατη αρπάγη, που μας εσήκωνε ψηλά κι είδαμε τη μορφή της, όταν οι μάχες θέρειψαν κι άπλωσε τη Σκεπή Της!

Ποιος να αντέξει τη φωτιά, την κόλαση να ζήσει, της κρίσης την απόγνωση ποιος θέλει ν' αντικρίσει;

Εκεί μονάχα αντέχουνε οι αποφασισμένοι, οι ταπεινοί κι αθάνατοι και οι συντετριμμένοι.

Κοντά σ' αυτούς κι ένας λαός στρατεύει την ορμή του και πάλι στήνει τρόπαιο αντάξιο της φυλής του.

Μα πώς τα κατορθώματα γεννιόνταν ένα-ένα; Κει βρίσκεται το μυστικό, στη μάννα που τα εγέννα!

Πώς σούρνονταν τα πέλματα τα κρυοπαγημένα; Πώς άντεχαν τα σώματα τα ξενηστικομένα;

Πώς προχωρούσαν οι εύζωνες μηδενισμένο έχοντας τον θάνατο και τον χιονιά κι όλη την κακονχία, ακολουθώντας με ορμή, το όραμα που έτρεχε μπροστά, προβάλλοντας δόξα κι ελευθερία;

Αμα κανείς αμφισβητεί όσα ειν' ειπωμένα, για τον '40 τη «γιορτή» χιλιοτραγουδισμένα, ας θυμηθεί τι έλεγαν φίλοι κι εχθροί μας τότες, που τίμησαν την αρετή, κείνων που σπείρανε ζωή, πεθαίνοντας σαν Έλληνες στρατιώτες!

Τώρα κάποιιοι δεν θέλουνε ούτε να θυμηθούμε τις μέρες τις ολόφωτες μήπως και «σκοτιστούμε»

Γιατί αλλάζουν τη ζωή και θέλουνε μαυρίλα, όπου το φως σελάριζε και βλάσταινε ελπίδα.

Αναποδογυρίζουνε ότι μας ζωογονεί, και με νεκρά μηνύματα ρυπαίνουνε τη γη!

Ανάγκη είναι να φέγγουνε οι φάροι σαν φρουροί, για όσους μένουν άγρουνοι και ζουν με προσμονή.

Πιστεύοντας η άρνηση των λίγων θα καρπίσει, κι αν των πολλών η «φρόνηση» σπυρδίζει να συμφωνήσει,

Είναι ντροπή, απόγονοι ψυχών ανδρειωμένων, να ξεπουλάμε θησαυρούς των κληροδοτημένων.

Σουρνάμενοι, κουνάμενοι σαν άβουλο ασκέρι ν' ακολουθούμε αδιά-

ΙΔΡΥΣΤΕ ΠΑΝΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

στην δημιουργία μικρών αντιπλημμυρικών έργων και με την βοήθεια των αγροφυλάκων στην κατάσβεση των πυρκαγιών. Οι κοινότητες και τα καφενεία των χωριών υπήρξαν οι χώροι κοινωνικών, πολιτικών και μορφωτικών ζυμώσεων και γενικής προόδου.

Μετά την κατοχή και τον εμφύλιο και μετά τον λυσσώδη οργασμό της αστυφιλίας και της μεταναστεύσεως, τα χωριά σιγά-σιγά ερήμωσαν και το έργο των κοινοτήτων ελαφρώς ατόνησε. Τότε ακριβώς οι υδροκεφαλικές και εξουσιαστικές κυβερνήσεις βρήκαν την ευκαιρία και προέβησαν πάλι σε νέο ανοσιούργημα και ξανακατήργησαν τις κοινότητες σχηματίζοντας αναγκαστικά τους δήμους του ψευτοκαποδίστρια. Έτσι, πέντε χιλιάδες περίπου χωριά έμειναν ακέφαλα, ασυντόνιστα, απροστάτευτα, απεριποίητα και άδεια. Το ανοσιούργημα αυτό ολοκληρώθηκε με την κατάργηση των αγροφυλάκων και την μείωση της ευθύνης των δασοφυλάκων.

Τα αποτελέσματα αυτών των ανοσιουργημάτων φάνηκαν καθαρότατα κατά το εφετινό θέρος που σχεδόν ολόκληρη η ύπαιθρος μένοντα απροστάτευτη, ασυντόνιστη, ασύνδετη και ασυνεννόητη έγινε βορά της πύρινης λαίλαπος, των πάσης φύσεως εμπρηστών και της ανευθυνότητας της κεντρικής κρατικής εξουσίας. Που να βρεθούν πρόεδροι, αγροφύλακες, δασοφύλακες και έμπειροι χωρικοί, για να σχηματίσουν γύρω από το χωριό, γύρω από τα μεμονωμένα σπίτια και τα απομακρυσμένα υποστατικά αντιπυρικές ζώνες; Παλαιότερα, οι σχεδόν αγράμματοι χωριάτες με καθοδήγηση του προέδρου, του αγροφύλακα και των άλλων προεστών στις αρχές του καλοκαιριού ξάριζαν ή έκαιγαν όλα τα χαμόκλαδα γύρω από το χωριό, γύρω από τα σπίτια τους, γύρω από τα μαντριά τους, ώστε, αν κάπου ξέσπαγε φωτιά και παρά τις συντονισμένες προσπάθειες των χωρικών τελικά τους ξέφευγε, θα κατόρθωναν τελικά με τις πρόχειρες αντιπυρικές τους ζώνες να γλιτώσουν τα σπίτια και τα υποστατικά τους και προπαντός τις ανθρώπινες υπάρξεις.

Με όλα αυτά έγινε πια σε όλους φανερό ότι οι εχθροί του έθνους και τα ντόπια όργανά τους φοβούνται την συνοχή, τη συνεργασία και τη συνεννόηση των Ελλήνων, γι' αυτό και μας συνέτριψαν τον συνεκτικό ιστό του ελληνισμού, που είναι ο θεσμός των κοινοτήτων. Είναι λοιπόν ανάγκη να

φορα κάθε έμπορο το χέρι.

Ας θυμηθούμε από καρδιάς το έπος του '40 και κάθε μας κακομοιριά ας βγάλουμε στην πάντα».

Γ. Σ. Γκεζερλής

ξαναϊδρυθούν οι κοινότητες και μάλιστα με μεγαλύτερη αυτοδιοίκηση και ουσιαστικότερη αυτοδιαχείριση. Επειδή όμως τα ελληνικά κόμματα και μάλιστα τα δύο μεγάλα είναι φορείς του εκσυγχρονιστικού -δηλ. του αντικοινωνικού- πνεύματος και δεν έχουν καμιά διάθεση να ξαναϊδρυσουν τις κοινότητες, οφείλουμε εμείς οι ίδιοι να βιάσουμε μόνοι μας το κοινοτικό πνεύμα, με όποιο τρόπο μπορούμε.

Έτσι, κάποιιοι συμπατριώτες μας, εμφορούμενοι από τον ελληνορθόδοξο δημοκρατικό και κοινωνικό τρόπο ζωής και πολιτείας, θα βοηθήσουν αργά ή γρήγορα να ιδρυθή αξιόλογο και αξιοπίστο πολιτικό κίνημα στη χώρα μας, ώστε να επανιδρυθούν οι κοινότητες μέσα σε μείζονες δήμους και μεγάλα γεωγραφικά διαμερίσματα για το καλό όλων.

Η ίδρυση μικρών κοινοτικών ομάδων είναι πολύ εύκολη, αρκεί να βρεθεί ένας πιστός να διαθέτη λίγο από το χρόνο του και ένα μικρό χώρο για τις πρώτες συναντήσεις. Απ' τη στιγμή που θα ιδρυθούν τέτοιοι μικροί κοινοτικοί πυρήνες, οι οποίοι μάλιστα θα προχωρήσουν και στην αλληλοβοήθεια με άλλους γειτονικούς κοινοτικούς πυρήνες, το νερό θα μη σι' αυλάκι και το αυλάκι θα γίνη χείμαρρος και ο χείμαρρος ποταμός τόσο δυνατός, ώστε να καθαρίση το σύγχρονο κόπρο του Αυγείου που τόση δυσωδία προξενεί στη χώρα μας.

Σχηματίστε, λοιπόν, αγαπητοί μας αναγνώστες παντού μικρές κοινότητες υπό τη μορφή αρχικά μικρών φιλικών ομάδων. Ο δε Απόστολος Λουκάς, ο Ευαγγελιστής της κοινωνίας του Χριστού και θιασώτης του κοινοτικού θεσμού, τον οποίοιο εορτάσαμε αυτόν τον μήνα, ας μας είναι οδηγός και βοηθός.

Β. Τσούπρας

Θεολόγος - κοινωνιολόγος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συνεχίζονται οι ομιλίες της Ομάδας, που εκδίδει το φυλλάδιο «ο Άγιος Ελευθέριος», εις το Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης, κάθε Σάββατο και ώρα 8-9 μ.μ.

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

Στείλτε μας το email σας, για να σας αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά.

Το φυλλάδιο φιλοξενείται στην ιστοσελίδα www.pigizois.gr

Επιστημονική Ημερίδα ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Στην Θεσσαλονίκη συνήλθε και διεξήγαγε με μεγάλη επιτυχία τις εργασίες της «Επιστημονική Ημερίδα» με θέμα: «*Τα νέα βιβλία Θρησκευτικών Δημοτικού και Γυμνασίου*». Η ημερίδα οργανώθηκε από το Τμήμα Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Οι εργασίες διεξήχθησαν στις 3 Μαΐου, πρωί και απόγευμα, στην Αίθουσα Τελετών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Με βάση τις ενδιαφέρουσες εισηγήσεις και την συζήτηση επ' αυτών η Επιστημονική Ημερίδα κατέληξε σε σημαντικές διαπιστώσεις και προτάσεις. Δημοσιεύουμε αποσπάσματα από τις διαπιστώσεις και ολόκληρες τις προτάσεις.

Α' ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Τα νέα σχολικά βιβλία των θρησκευτικών για πρώτη φορά απομακρύνονται από το σταθερό διαχρονικά περιεχόμενο της Ορθόδοξης Χριστιανικής Αγωγής, ως Θεόθεν αποκεκαλυμμένης αλήθειας με μοναδική παιδαγωγική και διαπλαστική δύναμη, και προσαρμόζονται στο αίτημα της «πολυπολιτισμικότητας» κατά τις επιταγές της «Παγκοσμιοποίησης». Αποβάλλουν με δειλά και προσεκτικά βήματα τον ομολογιακό και κατηχητικό χαρακτήρα του μαθήματος και ενισχύουν τα γνωσιολογικά και θρησκευολογικά στοιχεία. Ο ομολογιακός και κατηχητικός χαρακτήρας του μαθήματος, επιβαλλόμενος μέχρι τώρα από το Σύνταγμα και από την σχετική νομολογία, δεν αποκλείει την μετάδοση γνώσεων για τις άλλες ομολογίες και θρησκείες, ούτε αδιαφορεί για τον διάλογο με την σύγχρονη διανόηση και επιστήμη. Η υποβάθμιση όμως και η τελική κατάργησή του οδηγεί τους μαθητές σε σύγχυση και σε βαθμιαία απώλεια της πολιτιστικής τους ιδιοπροσωπείας. Οι εμφανιζόμενες παγκοσμίως αντικοινωνικές και αντιεξουσιαστικές συμπεριφορές των νέων οφείλονται εν πολλοίς στο γκρέμισμα των παραδεδωμένων αρχών και αξιών, που επιβάλλει η δήθεν πλουραλιστική πολυπολιτισμικότητα, η οποία, αν ήταν αληθινή, έπρεπε να ενισχύει και όχι να υποβαθμίζει τις πολιτιστικές ετερότητες.

Την πολυπολιτισμική, γνωσιολογική και θρησκευολογική αυτή κατεύθυνση δεν επινόησαν οι συγγραφείς των βιβλίων. Απλώς την διακονούν. Την πολιτική ευθύνη για τον ιδεολογικό αυτό αναπροσανατολισμό των ανθρωπιστικών, ιστορικών και κοινωνιολογικών μαθημάτων, ο οποίος, όπως έδειξε ιδιαίτερα το βιβλίο της ιστορίας της Στ' Δημοτικού, οδηγεί σε γενοκτονία της μνήμης και σε νέο παιδομάζωμα με ήπιες μεθόδους, φέρει η Υπουργική Απόφαση υπ' αριθμ. 21072α/Γ2/2003, υπογεγραμμένη από τον τότε υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων με τίτλο «Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών (Δ.Ε.Π.Π.Σ.) και Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών (Α.Π.Σ.) Δημοτικού και Γυμνασίου» (ΦΕΚ 303, 13 Μαρτίου 2003). Η απόφαση αυτή είναι η ιδεολογική μήτρα της «Παγκοσμιοποίησης», από την οποία γεννήθηκαν τα

νέα εν χρήσει σχολικά εγχειρίδια των φιλολογικών, ιστορικών, κοινωνιολογικών και θρησκευτικών μαθημάτων του Δημοτικού και του Γυμνασίου. Την πολιτική αυτή ευθύνη του ιδεολογικού αναπροσανατολισμού της παιδείας συμμερίσθηκε και συν ανέλαβε και η σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων με την διατήρηση σε ισχύ της εν λόγω Υπουργικής Απόφασης και με την διανομή των νέων βιβλίων.

Για την **Θρησκευτική Αγωγή στην Προσχολική Εκπαίδευση, δηλαδή στο Νηπιαγωγείο**, διαπιστώθηκε ότι αποτελεί μέρος όλων των Αναλυτικών Προγραμμάτων από το 1895 μέχρι σήμερα. Μέχρι και το Αναλυτικό Πρόγραμμα του 1980 η Θρησκευτική Αγωγή κατείχε την πρώτη θέση στην ιεραρχία των γνωστικών αντικειμένων. Από το 1989 υποβιβάσθηκε στην 6η θέση, τώρα δε με την μνημονευθείσα Υπουργική Απόφαση του 2003 έχασε την αυτονομία της και εντάχθηκε στο μάθημα της Μελέτης του Περιβάλλοντος. Συγχρόνως παρατηρείται έκπτωση μέχρι και απώλεια του βιωματικού στοιχείου και έμφαση περισσότερο στον κοινωνικό παρά στον θρησκευτικό και θεολογικό προσανατολισμό. Στον «Οδηγό της Νηπιαγωγού», που είναι το αντίστοιχο βιβλίο του δασκάλου για την νηπιαγωγό, δεν προτείνεται ούτε μία δραστηριότητα θρησκευτικού περιεχομένου. Σχεδόν πλήρης αποχριστιάνιση και εξαφάνιση της Θρησκευτικής Αγωγής στον τόσο κρίσιμη και θεμελιακή νηπιακή ηλικία. Πραγματικό πνευματικό παιδομάζωμα.

Τα ίδια περίπου ισχύουν και για το μάθημα των Θρησκευτικών στις Α' και Β' τάξεις του Δημοτικού Σχολείου.

Στο βιβλίο της Α' τάξης Γυμνασίου για την Π. Διαθήκη υιοθετείται η ιστορικοκριτική μέθοδος της δυτικής, κυρίως της προτεσταντικής, Θεολογίας, και όχι η ιστορικοθεολογική μέθοδος που υιοθετεί η ίδια η Βίβλος και ακολουθούν σταθερά και με συνέπεια οι Άγιοι Πατέρες στην εκκλησιαστική μας Παράδοση. Η υιοθέτηση αυτής της μεθόδου οδήγησε τους συγγραφείς στην αποδοχή και παρουσίαση στους μαθητές, για πρώτη φορά, θεωριών που ανατρέπουν την ίδια την βιβλική ιστορία και την δισχιλιετή παράδοση της Εκκλησίας, οι οποίες θα εδικαιούντο να παρουσιάζονται ως προβληματισμός στην ειδική επιστημονική έρευνα και όχι ως κατασταλαγμένη θέση σε σχολικό εγχειρίδιο. Ίσως και κάποια παρεμπόδιση αναφορά θα εδικαιολογείτο, όχι όμως και ως γενικά αποδεκτή και αδιαμφισβήτητη θέση. Στο βιβλίο, ως συνέπεια αυτής της μεθόδου, απορρίπτεται η μωσαϊκότητα της Πεντατεύχου, το ότι δηλαδή ο Μωυσής συνέγραψε και τα πέντε βιβλία της Πεντατεύχου, και κυρίως προσβάλλεται η διήγηση του πρώτου βιβλίου της Αγίας Γραφής, της Γένεσης, για τη δημιουργία του κόσμου και του ανθρώπου, η οποία έτσι χάνει το κύρος της, ως μη προερχόμενη από τον Θεοφάντορα, τον θεόπη και θεόπνευστο προφήτη Μωυσή, παρουσιάζεται ως πολύ μεταγενέστερη διήγηση των μετά την Βαβυλωνία αιχμαλωσία χρόνων.

Για το βιβλίο της Γ' Γυμνασίου «**Θέματα από την ιστορία της Εκκλησίας**», όπου βέβαια έπρεπε κατ' εξοχήν να παρουσιάζεται η ιστορία της αδιαίρετης Εκκλησίας και της συνέχειάς της στην Ορθόδοξη Εκκλησία, διατυπώθηκε στην Ημερίδα η θέση ότι πρόκειται για

ιστορία που δεν απευθύνεται σε ορθοδόξους μαθητές, με την επιδίωξη της τόνωσης και δι-αμόρφωσης της ορθόδοξης αυτοσυνειδησίας, αλλά γκρεμίζονται όλα τα όρια στα πλαίσια της πολυπολιτισμικότητας και του οικου-μενιστικού συγκρητισμού, παρουσιάζει γενικά και ουδέτερα την εκκλησιαστική ιστορία, όπως θα μπορούσε να διδασχθεί και σε ένα ρωμαιοκαθολικό ή προτεσταντικό σχολείο. Στα τρία από τα έξι κεφάλαια του βιβλίου (Δ', Ε' και Στ') κυριαρχούν οι αναφορές στον Δυτικό Χριστιανισμό, με ωραιοποίηση της εικόνας του. Οι σταυροφορίες, η κατάκτηση της Κωνσταντινουπόλεως (1204) και τα φραγκικά κράτη στον ελληνορθόδοξο χώρο παρουσιάζονται σε μόνο πέντε σειρές της σελ. 104, ενώ στο κατ' εξοχήν οικουμενιστικό κεφάλαιο, το τελευταίο του βιβλίου, η Ορθόδοξη Εκκλησία παρουσιάζεται ως μία από τις «δικαι-ρεμένες χριστιανικές Εκκλησίες». Ειδικότερες παραλείψεις και λάθη επισημάνθηκαν επίσης αρκετά.

(Αναδημοσίευση από το περιοδικό «Ρεσάλτο», τεύχος 20, Αύγ.-Σεπτ. 2007)
(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ με τις προτάσεις)

Καταφυγή στις ελληνικές ρίζες

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

εθελοντισμό για τους Ολυμπιακούς αγώνες. Χωρίς ελληνική ανατροφή μην ζητάτε τίποτε από τους νέους, χωρίς ελληνική παιδεία δεν θεμελιώνεται η τεχνολογία, χωρίς πίστη στις αξίες της ζωής δε νοείται μόρφωση. Αν δεν προσέξουμε τα νιάτα θα καταρρεύσει η ελληνική κοινωνία που ριζοκρατεί από την εποχή του Ομήρου. Για σκεφθείτε τις σοφές ομηρικές ρήσεις που γαλβανίζουν διαχρονικά την ελληνική παιδεία. «Ο Όμηρος την Ελλάδα πεπαίδευκεν», τονίζει ο Πλάτων. Κι αυτόν τον Όμηρο πάμε να αποκλείσουμε από τα ελληνικά σχολεία. «Τα αρχαία ελληνικά δεν είναι μια γλώσσα αλλά η ΓΛΩΣΣΑ» τονίζει ο Μάρτιν Χάιντεγκερ.

Και τα ξένα πανεπιστήμια ανατρέχουν στην κλασική παιδεία. Όλοι οι μεγάλοι διανοητές γέννησαν την ελληνική σοφία. Και όπως τονίζει ο αξεχαστος Φώτης Κόντογλου: «Ελλάδα χωρίς ζωή ελληνική είναι Ελλάδα πεθαμένη. Για πρώτη φορά η νεότητα κατάλαβε πως έχει χρέος να σώσει τον πνευματικό χαρακτήρα της φυλής της και να μην την αφήσει στα νύχια των ανόητων και κούφινων που θέλουν την Ελλάδα χωρίς τίποτε ελληνικό, ούτε και τη γλώσσα της την ίδια» Στην Ενωμένη Ευρώπη δεν θα παρουσιαστούμε με τους προγόνους μας, αλλά με τον εαυτό μας. Το αν θα επιζήσουμε ως έθνος θα εξαρτηθεί από το παρόν μας κι όχι από το παρελθόν μας. Από τον πνευματικό οπλισμό που θα δώσουμε στα νιάτα μας, για να παλέψουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη διατήρηση του πολιτισμού μας αλλά και της ταυτότητάς μας.

«Η τραγωδία της Ελλάδος δεν βρίσκεται στην καταστροφή ενός μεγάλου πολιτισμού αλλά στην απώλεια ενός μεγάλου οράματος» (Χένρυ Μίλλερ: «Ο Κολοσσός του Μαρουσιού»). Τα παιδιά διψούν για οράματα και ιδανικά και όχι για χρήματα και μερσεντές, διαφορετικά θα χάσουν την προσωπικότητα και την ταυτότητά τους. Θα χάσουν τον αστερισμό της δημιουργίας που λαμπρύνει τον ελληνικό πολιτισμό, την ελληνική παράδοση και το ελληνικό φιλότιμο.

Ν. Ι. Κωστάρας

Η ΕΝΔΟΞΗ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ '40

Η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα που αναγκάστηκε να αντιμετωπίσει τους στρατούς τεσσάρων χωρών ταυτόχρονα, **Αλβανίας, Ιταλίας, Γερμανίας, και Βουλγαρίας**, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πελέμου.

ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Ελλάς (**219 μέρες**), Νορβηγία (**61**), Γαλλία (**43** - η υπερδύναμη της εποχής), Πολωνία (**30**), Βέλγιο (**18**), Ολλανδία (**4**), Γιουγκοσλαβία (**3**), Δανία (**0** μέρες - οι Δανοί παραδόθηκαν σε έναν μοτοσικλετιστή του Χίτλερ ο οποίος μετέφερε στον Δανό βασιλιά αίτηση του Χίτλερ για διέλευση των ναζιστικών στρατευμάτων, ο Δανός βασιλιάς σε ένδειξη υποταγής παρέδωσε το στέμμα του στον μοτοσικλετιστή για να το πάει στο Βερολίνο και στον Χίτλερ...), Τσεχοσλοβακία (**0**), Λουξεμβούργο (**0**).

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ

Οι νεκροί Έλληνες στρατιώτες ανήλθαν κατά την διάρκεια των 219 ημερών στους **13.676**. Κατά την διάρκεια της **τετραπλής κατοχής** που ακολούθησε τα κατοχικά στρατεύματα εκτέλεσαν: οι Αλβανοί **1.165** Έλληνες, οι Ιταλοί **8.000** Έλληνες, οι Βούλγαροι **25.000**, ενώ οι Γερμανοί περίπου **50.000** Έλληνες.

Οι συνολικές απώλειες σε ποσοστό επί του πληθυσμού, στις χώρες που συμμετείχαν στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο (εκτελέσεις, κακουχίες, μάζες) ήταν: Ελλάς 10% (750.000), Σοβ. Ένωση 2.8%, Ολλανδία 2.2%, Γαλλία 2%, Πολωνία 1.8%, Γιουγκοσλαβία 1.7%, Βέλγιο 1.5%.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Τσόρτσιλ, Winston Churchill 1874-1965 (Πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο):

«*Η λέξη ηρωισμός φοβάμαι ότι δεν αποδίδει το ελάχιστο εκείνων των πράξεων αυτοθυσίας των Ελλήνων, που ήταν καθοριστικός παράγων της νικηφόρου εκβάσεως του κοινού αγώνα των εθνών, κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, διά την ανθρώπινη ελευθερία και αξιοπρέπεια*».

«*Εάν δεν υπήρχε η ανδρεία των Ελλήνων και η γενναίωψυχία τους, η έκβαση του Β' Παγκόσμιο Πολέμου θα ήταν ακαθόριστη*». (Από ομιλία του στο Αγγλικό κοινοβούλιο στις 24 Απριλίου 1941).

«*Μέχρι τώρα λέγαμε ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες. Τώρα θα λέμε: Οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες*». (Από λόγο που εκφώνησε από το BBC τις πρώτες ημέρες του Ελληνοϊταλικού πολέμου).

«*Μαχόμενοι οι Έλληνες εναντίον του κοινού εχθρού θα μοιρασθούν μαζί μας τα αγαθά της ειρήνης*». (Από λόγο που εκφώνησε στις 28 Οκτωβρίου 1940, όταν επετέθη η Ιταλία κατά της Ελλάδος).

Κάρολος ντε Γκολ, Charles de Gaulle 1890-1970 (Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας 1958-1969, αρχηγός της Γαλλικής Αντίστασης κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο):

«*Αδυνατώ να δώσω το δέον εύρος της ευγνωμοσύνης που αισθάνομαι για την ηρωική αντίσταση του Λαού και των ηγετών της Ελλάδος*». (Από ομιλία του στο Γαλλικό Κοινοβούλιο μετά την λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου).

Στάλιν, Joseph Vissarionovich Tzougasvili Stalin 1879-1953 (Αρχηγός της Σοβιετικής Ενώσεως από το 1924 έως 1953):

«*Λυπάμαι διότι γηράσκω και δεν θα ζήσω επί μακρόν διά να ευγνωμονώ τον Ελληνικόν Λαόν, τού οποίου η αντίστασις έκρινε τον 2ον Παγκόσμιο Πόλεμον*». (Από ομιλία του που μετέδωσε ο ραδιοφωνικός σταθμός Μόσχας την 31 Ιανουαρίου 1943 μετά την νίκη του Στάλιγκραντ και την συνθηκολόγηση του στρατάρχου Paulus).

Μόσχα, Ραδιοφωνικός Σταθμός:

«*Επολεμήσατε άοπλοι και ενίκησατε, μικροί εναντίον μεγάλων. Σας οφείλουμε ευγνωμοσύνη, διότι εκερδίσαμε χρόνο για να αμυνθούμε. Ως Ρώσοι και ως άνθρωποι σας ευχαριστούμε*». (Όταν ο Χίτλερ επετέθη κατά της Ε.Σ.Σ.Δ.).

Γεώργης Ζουκώφ, Georgy Constantinovich Joucov 1896-1974 (Στρατάρχης τού Σοβιετικού Στρατού):

«*Εάν ο Ρωσικός λαός κατόρθωσε να ορθώσει αντίσταση μπροστά στις πόρτες της Μόσχας, να συκρατήσει και να ανατρέψει τον Γερμανικό χείμαρρο, το οφείλει στον Ελληνικό Λαό, που καθυστέρησε τις Γερμανικές μεραρχίες όλον τον καιρό που θα μπορούσαν να μας γονατίσουν. Η γιγαντομαχία της Κρήτης υπήρξε το κορύφωμα της Ελληνικής προσφοράς*». (Απόσπασμα από τα απομνημονεύματά του για τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο).

Φραγκλίνος Ρούσβελτ, Roosevelt 1882-1945 (Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής 1932-1945):

«*Εις την Ελλάδα παρεσχέθη την 28ην Οκτωβρίου 1940 χρόνος τριών ωρών διά ν' αποφασίσει πόλεμον ή ειρήνην, αλλά και τριών ημερών ή τριών εβδομάδων ή και τριών ετών προθεσμία να παρείχεται, ή απάντησις θα ήτο η ίδια*».

«*Οι Έλληνες εδίδαξαν δια μέσου των αιώνων την αξιοπρέπεια. Όταν όλος ο κόσμος είχε χάσει κάθε ελπίδα, ο Ελληνικός λαός ετόλμησε να αμφισβητήσει το αίτητον του γερμανικού τέρατος αντιπασσοντας το υπερήφανον πνεύμα της ελευθερίας*». (Από ραδιοφωνικό λόγο που εκφώνησε στις 10-6-1943).

«*Ο ηρωικός αγών τού ελληνικού λαού... κατά της επιθέσεως της Γερμανίας, αφού τόσοσ παταγωδώς ενίκησε τούς Ιταλούς στην απόπειρά τους να εισβάλλουν στο ελληνικό έδαφος, γέμισε με ενθουσιασμό τις καρδιές τού αμερικανικού λαού και εκίνησε την συμπάθειά του. Προ ενός και πλέον αιώνος, κατά τον πόλεμον της ελληνικής ανεξαρτησίας, το έθνος μας... εξέφρασε την φλογερή του συμπάθεια για τούς Έλληνες και ευχότανε για την ελληνική νίκη...*». (Δήλωσή του στο Ύπατο Συμβούλιο της Αχέπα στις 25-04-1941).

Λίγο μέτρο στα αστεία να μην γίνουν τραγωδία...

Της μέριμνας το σπήλαιο έχασκε ανοιγμένο να καταπίει τον άνθρωπο τον τλαιπιπρωρημένο.

Αφού πρώτα τον λιάνισαν βόμβες πυρακτωμένες σεισμοί, ταρακουνήματα μέρες βασανισμένες,

Ακολουθούν της μέριμνας αιχμές ψιλοκομμένες αγκάθια ανυπόφορα σφραγίδες οργισμένες.

Πού πας, πολίτη αδιάντροπε, το κράτος να γελάσεις μ' ένα μονάκριβο χαρτί κοροϊδα να μας πιάσεις;

Σαν θες το δίκιο σου να βρεις τα μέτρα ν' απολαύσεις πρέπει να ζήσεις τις ουρές τα κέρατα ν' αδράξεις.

Σαν θέλεις για να ζεσταθείς πετρέλαιο να κάψεις πρώτα τη μαύρη μοίρα σου ξεκίνησε να κλάψεις.

Πλημμύρισαν τα δάκρυα γινήκανε ποτάμι φοβήθηκαν κι οι αρμόδιοι το κωμικό τσουνάμι.

ο Παράλογος

Αδόλφος Χίτλερ, Hitler 1889-1945 (Αρχηγός τού Γερμανικού κράτους 1889-1945):

«*Χάριν της ιστορικής αληθείας οφείλω να διαπιστώσω ότι μόνον οι Έλληνες, εξ' όλων των αντιπάλων οι οποίοι με αντιμετώπισαν, επολέμησαν με παράτολμον θάρρος και υψίστην περιφρόνησιν προς τον θάνατον...*». (Από λόγο που εκφώνησε στις 4 Μαΐου 1941 στο Ράιχσταγκ).

Σερ Άντονι Ηντεν, Sir Robert Antony Eden 1897-1977 (Υπουργός Πολέμου και Εξωτερικών της Βρετανίας 1940-1945, Πρωθυπουργός της Βρετανίας 1955-1957):

«*Ασχέτως προς ότι θα πουν οι ιστορικοί τού μέλλοντος, εκείνο το οποίον μπορούμε να πούμε εμείς τώρα, είναι ότι η Ελλάς έδωσε αλησμόνητο μάθημα στον Μουσολίνι, ότι αυτή υπήρξε η αφορμή της επανάστασης στην Γιουγκοσλαβία, ότι αυτή εκράτησε τούς Γερμανούς στο ηπειρωτικό έδαφος και στην Κρήτη για έξι εβδομάδες, ότι αυτή ανέτρεψε την χρονολογική σειρά όλων των σχεδίων τού Γερμανικού Επιτελείου και έτσι έφερε γενική μεταβολή στην όλη πορεία τού πολέμου και ενίκησαμε*». (Από λόγο του στο Βρετανικό κοινοβούλιο στις 24-09-1942.)

(Πηγή: *Ανθολόγιον Πατριδογνωσίας, Μενελάου Παγουλάτου*)

